

1883-04-25

SENDER

Sophie Reinhard

RECIPIENT

Joakim Skovgaard

FACTS

Document type:

Letter

General comment:

Læsevejledning

Brevet er transskriberet fortløbende

Foto 1 viser side 4 og 1

Foto 2 viser side 2 og 3

Foto 3 viser side 5

Foto 4 viser side 6 og 7

Foto 5 viser side 8

Recipient's location:

København

Mentioned people:

Viggo Pedersen

Vilhelm Rosenstand

Mentioned locations:

Rom, Italien

Bretagne, Frankrig

Archive:

Mappe 46 nr. 11a-b

TRANSCRIPTION

Afventer transskription

blev der alligevel, det vilde jeg have gjort.
 Viiden tider, for det er sikkert et brænderi i
 disse Tager med en lille holdt Kasse og en bar
 for sig, som jeg har beskrevet det i. Daphne
 kendt Du kan huske det, men brænder er det der,
 og derhjemme spørger det bedste de har læst. I
 tilbedning af Tager, saa kom jeg til at tænke
 paa Landmandsliv og Litz Friskhed, forleden
 Dag ved et hvidt ømme Landmandsliv eller et
 paa en hvidt her i Næheden. naar han skal
 de kjære Tager, saa satte han sig selv paa Tår
 og kjørte det kunde Litz Friskhed, og saa
 have lidt paa. — Forleden Dag fandt vi en
 lille Ugleunge som nogle friske, færdig af Rinder
 som er i et Træ i Tager, som lødet ligger paa
 foruden de Ugleungerne bakkede dem, jeg fik fat
 i Brænderen, som tog Ugleunger i Tager og
 lykkelig og vel fik den transportet op igennem
 den fik vi den reddet. — Det er sandt, Du
 skriver, at Du er borte for, Du fortæller for
 udfordret, mig jo udfordret jo bedre. — Ja jeg

SKOVGAARD-MUSEET
 Mappe 46 Nr. 11A

Auslag 25. 83.

Hele forklaring!

Brænder

Jeg vil skrive mig et svar paa Det Bræ
 og saa for at sige, at Du skal skrive Dig at kom
 me bort fra Tager, alle Kasse for sig, at det
 er sandt, men for sig Tid Tager brænder, og Du
 skal lade være at gaa hen og paa Litz eller sandt
 noget, hvor Du det, og jeg lader det som muligt
 Du kan. — Tak for Det Bræ, da det kan i det
 gaae hvide ni Litz, de jeg angik den Mængde
 som var alt højt og jeg blev angik, jeg har
 de dog tror, at Tager som var højt og en
 det rammet igennem den, da den dog, som
 kan og saa skulde sige det mere, saa dog kan
 vilde kom me som en gaae hvid eller sandt
 et af de mere hyggelige Tager, som gaae paa
 Rinderne, men jeg har var et af de rigtigste
 gode gamle hvidklæde Tager. Det Bræ kom
 derfor rigtig tilfældet til at opvandre mig og paa

mig til at glæmme Lucie og Kalden og vilde
mig ind, at det var Solken og vandt inden for.
Det var et dejlig langt Drev, og Du ikk end
en Gang have Tak for det.

Mor Moder gør det stadig godt, jeg fik i Gær et
lille Drev fra hende skrevet med Dignitet, hvor
i hun var meget glad over, at det havde været
saa meget bedre end den Gang end de foregående, og
det er jo ogsaa dejligt, naar hun da i alle Skild
haaer at det nu maa vare længe, inden det kom
mer igjennem.

Der Moder kom paa Høstet, havde hun
været paa Udviklingen og var glad over Dens Ka-
lerer, fra andre Læder har jeg ogsaa hørt Dens
roer, for fik jeg Dens fra det nye Andelen,
saa høje sammen med Ansa i Paris, ved
Du nok, hvor skov, at Oboisen var saa
mørk. Jeg glæde mig til at se Dens og hele
Udviklingen til Dens. Loh Andersen skrev og
saa at der var ogsaa et dejligt Drev, hvor det
ledt fra Drevet, og det var Dens stans
skellige, og hun havde vist have Drevet

en Dag i meget stort Rum, fordi de ikke var
solgte. (Uk de sager med en Gang saa her inde
i Gaard og det lyder saa rammeligt) Loh
Lysen eller ikke, at Udviklingen i det hele er
saa god som i Gær, naar det ved jeg nu ikke om
er Delfeldet. Saa nu skal Til 5, og saa maa
jeg ud at spænde, naar jeg vil være lykkelig
at spise til Aften Til 6.

Se saa nu fik jeg det der, og, Al er vist ikke
en endnu, naar hele Semilene er gaaet i Læg,
saa nu har jeg saa udvirket fortælling.

for det maa have været en meget morsom Dens, der
var paa til Læser, hvor kunde det være at Udvik-
ikke var vist? For Dens gør det end at mure paa
erover for Dig, har Du det? Det har altid været
mig rent naturligt. Du bliver vel meget dygtig i
Matematik. Det var da, ærgert at det skal
de være stadig den Gang og ikke vilde lade. End
have Lo til at danke med de gallokkede Dens
(de havde nu have været vist lade det er Mathe-
matiske Dens) Lohende have gjort Dens og være

Damen

vil nu sige Dig, at jeg er ikke meget umiskalisk,
jeg holder meget af Musik; men jeg har ikke
saadan nogen Forstand paa det. Her i Huset
er de saa frygtelig umiskalske, det er under-
ligt at se saadan en hel Familie, som slet ikke
kan synges den simpleste Melodi, og saa vil
Dorine alligevel synges, og det er en Gæmselyst,
kan Du tro.

Det var kjedeligt, hvad Du skrev om Hyllografe-
rugen, mine Øjne tror jeg nu, er stærke nok;
men jeg kan jo rigtig nok ikke sætte mig
halvhundred Aar tilbage i Tid, saa naar det
gaar af Drag kan det vel sagtens ikke nytte at
tænke derpaa. Saa Lohren Constantin Hansen
har jeg saamand for tænkt; men det er jo ikke
sikkert, der er noget man kan gøre. Ja nu
faar man ~~at~~ se, det skal jo i al Fald ikke
være for til Efteraaret.

Nu er der kun lidt mere end fjorten Dage til
Jule, Skoven bliver vist ikke grøn i Aar des

varer. Det lader sig sige, at den her
er en meget vigtig sag, og det er dog det
højeste. Det er dygtigt, at Alene Operation
er foretaget en, for saa hvar den er en
til den Tid. Lader her ogsaa i Vinter en meget
rask og sund forrige, den Gang var vi jo
svært angribne for, hvad det vilde blive til, men
jeg tror hvar har haft godt af at drikke
og spise. Alene har ligget med spansk
for Rindningen, jeg ved ikke rigtig endnu, om
det har hjulpet. Rindning og Tænder har det godt,
men vidt jeg vidt og jeg selv lige saa, naar
tager, at jeg i disse Dage har en virkelig
søvn, men det bliver jo med til Tænderne, og
det er jeg ogsaa saa vant til, saa det tager
jeg ikke var.

Den skrive, den lader helst om mig selv, men
vidt den her er egentlig ikke meget at skrive.

Den den Dag gaar som den anden, jeg ligger
med Klæderne, den gaar meget smukt frem, gaar
en Læderstue og er for den Drukken, til Glim
både Drukken og skrive Brev, i disse Dage
har jeg faaet en, dybt mange Brev, men den
har jeg derfor ogsaa en mange at skrive.
Vi lader for Tiden en meget komisk Piece
fra Stationsforfatteren Kunstner til Alene.
Har du ikke hørt om hvar, det var hvar som
optraadte en Aften paa det høje. Theater og
saa har sendt hvar igen til Lylland? Den
var paa en Maade ikke saa dygtig, men
Kanden er arbejdet uventet god af Sundheds
Ses den danske Tænder der ude, det giver den vel
i Morgen skal jeg ind til Hekke til Hekke
hos Doktor Pausche, en Lin af en Læderstue
saa, som Både for nogen Tid siden og efterlod
sig en Klæde, inden den Kanden, som blev
blev ved Tænderne. Doktor W. havde flere Brev
og Drukken af den Læder, jeg har ikke set
den, men den har jeg hvar har faaet den

ud, saa jeg kan se paa dem i Morgen.
Det er mange og min Lerkjolelle tager til,
siger jeg paa jeg kommer vist til at sige
Godnat og bede Dig tage til Takke med Dette
Brev for det er og skynd Dig saa at kom-
me paa Landet. Mange Hilsener fra
Sophie Reinhardt.

Fotografiet

Pintsefene
Fotokameraet